

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΗΦ (6)-ΑΣΚΗΣΗ, Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

[δινός / Ορθόδοξη πίστη](#)

ΠΙΣΤΗ

Αφού γνωρίσαμε με την πίστη προς το

Θεό το πραγματικό μας καθήκον, οφείλουμε υποταγή για την εξασφάλιση της επαγγελίας. «Ο έχων τας εντολάς μου και τηρών αυτάς εκείνος έστιν ο αγαπών με» (Ιω. ιδ' 21) και «ου πας ο λέγων μοι Κύριε, Κύριε εισελεύσεται» (Ματθ. ζ' 21). Το θέμα της πίστης δεν είναι απλώς κάποια γνώση, αλλά επιβεβλημένο και απαραίτητο καθήκον. «Μάθετε απ' εμού ότι πράος ειμι και ταπεινός τη καρδιά» (Ματθ. ια' 29) και « ου ζητώ το θέλημα το εμόν αλλά το θέλημα του πέμψαντός με» (Ιω. ε' 3θ) και « ευρήσετε ανάπαυσιν ταις ψυχαίς ημών» (Ματθ. ια' 29).

Γνωρίσαμε από την αποκάλυψη την καταγωγή μας και διαπιστώνουμε έμπρακτα με την παρουσία του σωτήρα μας τη θεοειδή μας φύση και ότι αυτός μας ανέσυρε

από τη φθορά και το θάνατο. Δεν απομένουν πλέον περιθώρια έρευνας αλλά απόλυτης υποταγής και εξάρτησης. Τότε η θεία Χάρη, που χάσαμε με την παρακοή και την πτώση και που επανήλθε με την παρουσία του σωτήρα μας, θα μας επαναφέρει στην ισορροπία, στην ανάσταση, στη ζωή. Και τότε «όσοι λήψονται αυτόν δώσει αυτοίς εξουσίαν τέκνα Θεού γενέσθαι» (πρβλ. Ιω. α' 12). Όχι όσοι τον άκουσαν μόνο, αλλά «όσοι έλαβον αυτόν» δηλαδή όσοι τον πίστεψαν, τον μιμήθηκαν, τον αντέγραψαν, τον αγάπησαν.

Η αναρίθμητη στρατιά των μαθητών του Χριστού, που ακολουθεί χωρίς παρέκκλιση το ιερώτατο πρότυπο από τότε μέχρι σήμερα, τηρεί με ακρίβεια τους δύο όρους της υποταγής. Έτσι αυτή προάγεται με επιτυχία στο βραβείο και η αλήθεια του Κυρίου μας εξακολουθεί και τώρα να επισφραγίζεται και όχι μόνο «τω καιρώ εκείνω». Οι δύο όροι, που αναφέρουμε κατά τους Πατέρες μας είναι η «πράξη» και η «θεωρία». ([περισσότερα...](#))